

פילוסופיה, מטאפיזיקה, רוחניות, מדעים ועסקים. למה הקשר ביניהם מתהדק והוא חשוב?

מראת ידע 7.2017

ד"ר ברכה קליין תאיר

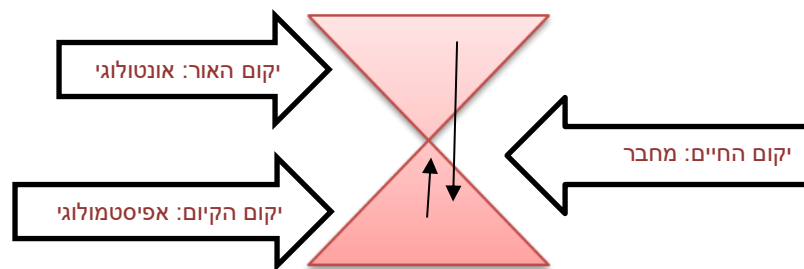
פעם היה אדם שרצה להיפטר מצילו. כדי להיפטר ממנו הוא היה רץ.
ככל שהגביר את מהירותו, היה צלו הולך לצדו.
הוא חשב שהוא עדיין איטי ועל כן הגביר את מהירותו עד שאזלו כוחותיו ומת.
הוא לא הבין שלו היה עומד בצל, היה צלו נעלם.
לו היה עוצר במקומו, הוא לא היה מותיר עקבות. איזו טיפשות."

(קולות האדמה)

אנחנו בארגניה מאמינים כי עולם העסקים הוא רוחני. הכסף הוא רוחני. ההצלחה היא רוחנית. הקיום הוא רוחני. העוצמה שלנו היא רוחנית. גוף ללא רוח דומה למת שאין בו חיים. השקעה באנשים ובפיתוחם להשגת מלוא הפוטנציאל הרוחני שלהם, היא המעשה הרוחני המשמעותי ביותר.

הפילוסופיה (תורת החכמה והלוגיקה), המטאפיזיקה (הסברים פילוסופים על המציאות שמעבר...), המדעים השונים (פיזיקה, ביולוגיה, כימיה, אסטרופיזיקה), הגישות הרוחניות (רוחניות היא מדיום של עוצמה/שדה מגנטי אדיר שמכיל את הפוטנציאל המלא שלנו כיצורי אנוש אמתיים/מדיום האמת המוחלטת/הקומה ה-100. היא המקור אליו על כולנו לחזור. היא מדיום של אחדות), ואפילו הדתות, עוזרים לנו לדייק שאלות כמו: 'למה אנחנו נותנים כוח ולמה' (mind-sets)? מהי רוחניות? מהו עולם? מהי בריאה? מהי מציאות? מהו אדם? מהו ארגון – מערכת? מהו קיום? מהי מנהיגות? מהי החלטה נכונה? מהי הצלחה? מהי אהבה? מהו אושר?, לברר נתיבים בהם עלינו לדרוך, לקרב אותנו אל שורשי הדברים, אל אמיתות גבוהות יותר, לתעדף החלטות על פי קריטריונים הקשורים לתכלית – אסטרטגיה, ולסייע בידנו להשיג את הקומה ה-100 שהיא התכלית הקיומית שלנו.

כול תחומי הדעת שלעיל עוסקים בקשר בין אמונה ליכולת, בין ידיעה לחכמה, בין כוונת לבניה – היגיון – מודעות, בין חוקי טבע לחוקים קוסמיים, בין ידיעה שאינה יודעת לבין ידיעה, בין קבלת החלטות ליישום, בין שורה עליונה לשורה תחתונה. במילים אחרות, עוסקים בקשר בין מציאות אונטולוגית (עולם הפוטנציאל, מציאות נעדרת צורה) לבין מציאות אפיסטמולוגית (עולם התופעות, עולם ההכרה). או, בין מציאות החיזיון (מציאות קיומית תלויה תדר תודעה) לבין מציאות האמת (מציאות יקום החיים, המקור).

התמקדות יקום האור בנקודה באמצע: השתקפות של פוטנציאל אדיר של אנרגיה, מחשבה ומעבר.

התמקדות יקום הקיום בנקודה באמצע: השלכה של הישגיות אבולוציונית (עד כמה הצלחנו לפתוח צופני ארכיב ולטפס).

הנקודה באמצע היא יקום החיים (המקור אליו חוזרים), המכלול, המעבדות, הבוראים.

המתח בין שתי המציאויות האלה מניע היום תנועה חדשה שמאפשרת לפתוח שערים אוניברסליים ולמשוך פוטנציאל שמזין את תהליכי הצמיחה, ההתחדשות וההשתנות שלנו. הקשר בין גופי הדעת שלעיל מתהדק כמו גם ההשפעות ההדדיות, כי כולם מבינים שאין הפרדה למשל בין דת למדע, או בין פילוסופיה לעסקים, או בין רוחניות לביולוגיה. המאבקים של העבר לגבי מי צודק ולמה, מתחילים להתפוגג. הכול הם היבטים שונים של אותו שליל מהות - גן מהות של השלם שאנחנו בפרט ושל הבריאה בכלל.

בואו ניקח כמה דוגמאות:

1. תפקיד ההנהגה הבכירה של ארגונים היא בין השאר **לנהל את הארגונים שלהם כמערכת אוטופואטית (self-creation)**: כמערכת חיה שנמצאת בתנועת צמיחה, התחדשות והשתנות תוך כדי טיפוס אל עבר הממד הגבוה הבא של הפוטנציאל שלהם. לשם כך עליהם לנהל מערכת יחסים רקורסיביים בין אורות = פוטנציאל ההזנה, ידע, אנרגיות (מציאות אונטולוגית), לבין הכלי = גוף, ארגון (מציאות אפיסטמולוגית). זו מערכת יחסים מעגלית של מזין – מוזן שאין לה נקודת התחלה וסוף. אין משמעות לאור ללא כלי ואין מילוי כלי ללא חיסרון שמאפשר לו למגנט את האור. אין תנועת צמיחה, התחדשות, השתנות של כלי/מערכת/ארגון ללא הזנה עוצמתית שביכולתה לפתוח צופני ארכיבים ולחשוף את העושר הפנימי הקיים בתוכנו. חובת המשימה של האור היא הרצון להשפיע, להיטיב ולהניע. אין לו רצון משל עצמו והוא אינו חושש להתרוקן. חובת המשימה של הכלי לעומת זאת, היא להתמלא, להיטען, לקבל אורות שונים, על מנת להשלים את האבולוציה שלו. בתהליך מתעצם תדר התודעה, עוצמת המוח, עוצמת המחשבה, הנחשבים היום ל"כלי העבודה" המשמעותיים ביותר שקיימים.
2. **פיתוח כושר טיפוס** אל עבר הקומה ה-100 ומימוש מלוא הפוטנציאל של אנשים והארגון: פיתוח הכושר קשור להבנת מבנה הבריאה ולכוחות המנהלים אותו. כל ארגון שמבקש להיות בחזית בימת ההצלחה, עליו להקים **3 חדרי כושר** שמהדהים לשלושה הכוחות בטבע: כוח דוחף/השפעה – כוח מושך/תדלוק, הזנה – כוח מחבר/אחדות הניגודים לכדי שלם. אלה מאפשרים לו ליצור פלטפורמת טיפוס מרוכזת ועוצמתית.
3. **פיתוח אדם גדול – ארגון עוצמתי**: הפיסיקה, הביולוגיה, הכימיה כולן דברו בעבר על גוף האדם כמכונה משומנת שמאפשרת חיים. כל המחקרים התמקדו בגנים הפיסיים ובנושאי תורשה, סביבה ואבולוציה של הכשירים (דארווין). אלא שבשנים האחרונות ובמקביל, גם פרופ' פרד הויל (אסטרופיזיקה) וגם "ספר הידע" (מדע, דת ורוחניות) הציגו לעולם תזה חדשנית: האבולוציה על כדור הארץ מתרחשת גם לפי העקרונות של דארווין, אבל היא מואצת היום

ביחס של 1:1000 באמצעות הזרעה מן הקוסמוס. בין 150-200 גני מהות מורכבים בתוכנו (בתוך השליל = גן המהות שלנו) בטרם אנחנו נולדים חזרה בעולם, על מנת להעשיר את ההתנסויות שלנו ולאפשר לנו לטפס ולחזור אל המקור ממנו באנו – המדיום הרוחני מהר יותר (בזבזנו מיליארד שנים באבולוציה של החומר). לכן, כדי לדעת באמת מה אנחנו (מהות של בורא) לעומת מי אנחנו (זהויות פסיכולוגיות), עלינו לפרוץ את הפקעת המסובכת שאנחנו, לפתוח ארכיבים ולהשמיש כ- 85% מהגנים שלנו שהיום אינם שמישים בגלל המדיום המצופף. כלומר, אנחנו הרבה יותר ממה שאנחנו יודעים ומכירים.

4. **ארכיטיפים** (אמונות/כוונות): אם בעבר ניזון משני ארכיטיפים מרכזיים: ארכיטיפ השבט (US) וארכיטיפ האינדיבידואל (I), ארכיטיפים שעד היום משפיעים על עיצוב המציאות החינוכית, כלכלית, חברתית, פוליטית, עסקית וארגונית, הרי שהיום אנחנו נחשפים לשני ארכיטיפים חדשים שהופכים כביכול את המציאות על פיה: ארכיטיפ ההתכללות/מרחבי שותפות ביחסים (WE), וארכיטיפ האחדות (UNITY). 2-2 הוא הפער בין ארץ לשמיים, בין חומר לרוח, בין פונקציונלי/מכאני למהותי/אוטופואטי, בין יחסים פרטניים ליחסים מוכללים, בין תנועה אופקית לתנועה אנכית, בין מנהיגות של בודדים, למנהיגות בשלוש, ועוד.

אם הקיום שלנו במשך אלפי שנים התבסס על 2 הארכיטיפים הראשונים, כלומר, על ידי המשולש העולה, הרי שאנחנו מבינים כי המון מאמץ מושקע בהסתגלות לסביבה, בחיפוש המושיע החיצוני לנו (גם הדתי), באחיזה במציאות חושית – חומרית, בתפעול מכאני – פונקציונלי – היררכי, בחיפוש תמידי אחר פתרונות מדף וגורויים למיניהם, במאבקים על יותר כסף, יותר חומר, יותר כוח, יותר שליטה, על מניפולציות, לעומתיות והפרדות. ההגה לחיינו נמצא בידי האגו שלנו או של אחרים.

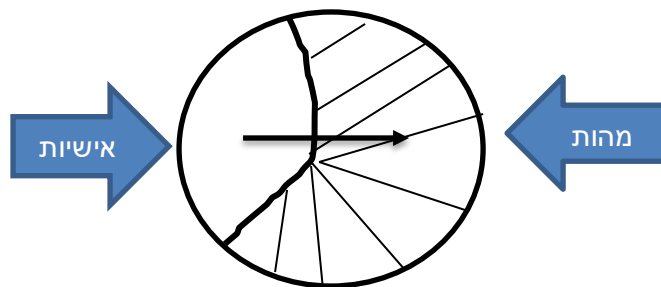
ארכיטיפים אלה הגיעו לגבול האפקטיביות שלהם והיכולת שלהם לסייע בידנו להתפתח (הרי לא נמשיך ללעוס מסטיק שאיבד את טעמו, או לקחת אנטיביוטיקה לאחר שהבראנו). אנחנו נדרשים כיום לשני הארכיטיפים החדשים. למה WE או UNITY? כי גם הפסיקה, הביולוגיה, המטאפיזיקה, הרוחניות ועוד, הגיעו למסקנה שהבריאה כולה לא הייתה יכולה לבוא לידי קיום אלא מתוך שלם אדיר שבדתות נקרא אל, בעיניי נקרא גרעין המהות של הבריאה (נקודה מרוכזת, מאוחדת ועוצמתית). כלומר, הכול בבריאה מאוחד, הכול בבריאה נמצא בתלות הדדית שאין לה התחלה וסוף. אי אפשר לנתח את החלקים ולחבר אותם לשלם. השלמות היא המצב המהותי של היקום: אובייקט וסובייקט אחד הם, אנרגיה וחומר אחד הם, דת ומדע אחד הם, שמיים וארץ אחד הם, צורה ומעבר לצורה אחד הם... אי אפשר להבנות את השלם באופן אינדוקטיבי – ריבוי תצפיות. כי השלם הזה הוא אורגניזם חי הנמצא בתנועה מהמאקרו למיקרו ומהמיקרו למאקרו עוצמתי יותר (מערכת אוטופואטית; self-creation). השלם הזה מופיע בכל אחד מהחלקים. ולכן יש קשר או תלות הדדית בין כל החלקים. העבר משתתף בהווה, ההווה צופה את העתיד, והעתיד יכול להשפיע על אותו חלק של הווה שאינו קבוע מראש.

ההפרדה היא תלות ההשתלשלות מרמות גבוהות של בריאה לרמות נמוכות. מעוצמת תודעה ושכל של בורא, לתודעה ושכל שפועלים בין 5-10% מעוצמתם. כאשר אנחנו מצועפים, המציאות, האדם, ההצלחה, האושר, האהבה, הארגון הם רק רסיסים חסרי עוצמה וזמניים. אנחנו רואים חומר (והוא נפרד) אבל לא רואים אנרגיה (שהיא שלמה).

מה שמכליל את כל הגישות שצוינו לעיל וגם משפיע עליהן (יוצר = נוצר), הוא **המצפון – מצפן** שלנו. הוא זה שמשפיע על גבולות התודעה/מחשבה/שכל שלנו. כלומר, הוא משרטט את איכות הדיאלוגים בין הניגודים (לוגוס = אחדות הניגודים): בין הגלוי לסמוי. הוא זה שמשפיע על "The Wisdom of Life". כאשר המצפון – מצפן שלנו מתפתח אל האוניברסליות, אנחנו מקבלים חופת קיום מאוד עוצמתית ומרתקת (עוגן קיומי):

- א. **החיים הם הלקוח היחיד:**
- ב. **צמיחה, התחדשות, השתנות (העצמה) הם העסק היחיד:**
- ג. **התכללות ביחסים ובעבודת צוות הם הרווח היחיד:**
- ד. **אהבה תודעתית (אנרגיית ההזנה) היא העתיד היחיד:**

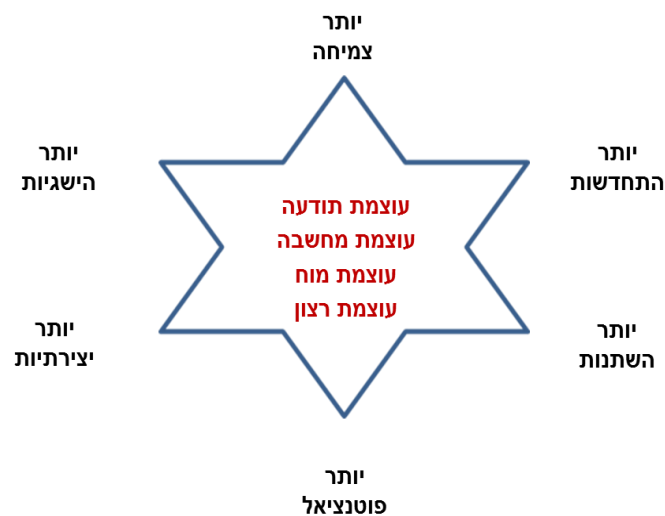
לכן התקופה החדשה אליה נכנסו, מזמינה אותנו לטרנספורמציה משמעותית בה כולנו מרחיבים את "חור המנעול" דרכו אנחנו מתבוננים על המציאות. ההרחבה תלויה באיכות היחסים שנוכל להשיג בין 4 מרכיבי המצפון אשר יאפשרו לדחוף את גבולות האישיות והתקרבות למהות, או להרחיב את חור המנעול.

לארגונים/לעסקים תפקיד דרמטי בתהליכים אלה, מאחר והם המדיום האולטימטיבי כבתי ספר לאבולוציה. תפקידם המרכזי: כלומר, לפתח אנשים/ארגונים כמחונני עשייה = בוראים אשר ביכולתם:

- < לטפס אל עבר ממדים גבוהים יותר של אינטליגנציה וחכמה עד שנחזור למקור ממנו באנו.
- < לפתח תודעה היודעת את האמת, שמבינה לעומק את מחשבת הבריאה, שיודעת מה נכון לעשות.
- < לפתח את עוצמת המוח ועוצמת המחשבה = להשיג מוח מאקרו.
- < לצמצם את הפערים בין... לבין,
- < לצמצם פערים בין שיתופי פעולה תועלתנים לבין מרחבי שותפות איכותיים ביחסים,
- < לצמצם פערים בין חומר (מסה/נפח) לבין רוח (עוצמת תדר), בין אגו למהות, בין לב לשכל, בין חשיבה מתניתית, מקובעת, לעומתית לבין חשיבה מאחדת, דינמית, יצירתית,
- < לצמצם פערים בין חיפוש אחר פתרונות וקביים חיצוניים לבין חיפוש בתוך ארכיבים פנימיים כאשר המהות הערכית היא העוגן,
- < לצמצם פערים בין התנהלות אלופואטית (מכוננת) להתנהלות אוטופואטית (מערכות חיות).
- < לצמצם פערים בין הקומה ה-100 שהיא התכלית לבין הקומה הנוכחית (לחצות את גשר הסיר-אט, לעבור מגוף לגוף, לטפס).

זו קריאה אוניברסאלית להפעיל את הכישרון האוטופואטי הטבוע בתוכנו כדי לעשות אבולוציה מודעת (אבולוציה היא לא משהו שקורה לנו, אלא משהו שאנחנו בוראים ויוצרים כשותפים מלאים. זו המתנה שיש לנו לתת לחיים). היא מאפשרת לנו לטפס אל עבר פסגת הווייתנו, לפתח אדם גדול הדומה לברוא, לחשוף יכולות אדירות שמסייעות בידנו לברוא מחר חדש כל יום מחדש, לברוא ארגונים אוטופואטיים חדשים כל יום מחדש, לברוא הצלחות חדשות כל יום מחדש. כך אנחנו הופכים למחונני עשייה שאוחזים בהגה לחיים בידנו: אנחנו אחראים על מי ומה אנחנו, על איכות מציאות קיומנו, על הבחירות שאנחנו עושים ועל האומץ לחפש, למצוא, להמציא, לנוע, לברוא. לחתור להשיג יותר:

מכאן שכול תהליכי התפתחות והעצמה, ייעוץ ופיתוח ארגוני, פיתוח מנהיגות/מנהלים, חינוך וטיפול צריכים להשתנות. בכול ארגון חייב להיות פילוסוף שמעורב בכול הדיונים ותהליכי ההתפתחות, צמיחה וההשתנות של העובדים בפרט ושל הארגון בכלל. כול תוכנית לימודים חייבת להכיל גישות בפילוסופיה ורוחניות. זאת, כדי לחזק מסע למימוש עצמי עילאי ואמתי ולמנוע גירוי תגובה אוטומטיים והתמקדות רק בהשגת שורה תחתונה של חומר.

לכן, אנחנו בארגניה:

1. משנים לחלוטין את הדרך בה עושים פיתוח ארגוני...פיתוח מנהלים...פיתוח צוותים...פיתוח אנשים.
2. נותנים לכם את המפתחות – השיטה – התהליכים האוטופואטיים (self-we-organization creation) להיות אדם גדול/ארגון עילאי.
3. מסייעים לחבר שמיים/רוח/עוצמת תדר עם ארץ/חומר/עוצמת מסה ונפח בעזרת גישה מדעית - פילוסופית - רוחנית חדשנית.
4. מסייעים לחצות את גשר הסיר-אט מארציות לאוניברסליות.
5. מסייעים לפתח תנועה חדשה – תנועת טיפוס אל עבר שערים אוניברסליים שנפתחו. משמעות התנועה החדשה: לחשוב – לראות – לעשות – להשיג אחרת.
6. יוצרים תנועה חדשה שמאפשרת להיות – לחשוב – לראות – להתנהג – להשיג אחרת.
7. מביאים שפה חדשה, גוף ידע עשיר, מודלים חכמים וייחודיים.
8. עוזרים להגדיר את ייעודכם, את תכלית קיומכם ואת הערך המוסף הייחודי שעליכם

לייצר.
9. אתכם לאורך כל הדרך.

שלכם,

ברכה

